

EL LLENGUATGE

Noms del Rosselló

J a hi estem avessats, i no ens sol causar estranyesa, a llegir en publicacions de casa nostra els noms de les poblacions del Rosselló i de les altres comarques catalanes d'administració francesa, sotmesos a les deformacions de la grafia oficial. Les imposicions estatales tenen una força difícil de combatre i de vèncer. A qui sap que després de Portbou, un cop passada la ratlla fronterera, ve «Cerbère», i n'està segur, perquè ha vist el nom en lletres de pam, amb «els seus propis ulls», a l'estació del tren, és molt difícil fer-hi entendre que, en realitat, es tracta de Cervera de la Marenda. Però cal convenir que si fet resulta sorprenent en un article, que acabem de llegir en un setmanari de Barcelona, en què es dóna compte, precisament, del desvetllament de la consciència catalana d'aquestes comarques i del retrobament de la seva personalitat. En un text com aquest no comprenem com a l'autor se li han escapat grafies com Villefranche de Conflent, Illa-sur-Tet, Cerbère, Amélie-les-Bains, La Presta, Thues i Les Angles. No cal gaire informació per a adonar-se de la seva falsetat, que no correspon a la identitat del país. Saber-ne la forma correcta exacta pot exigir ja, en algunes casos, la consulta a un nomenclàtor solvent. Per exemple, l'apèndix a l'opuscle «El que s'ha de saber de la llengua catalana», de Joan Coromines, que ens resol els dubtes possibles: Villafranca de Conflent, Illa, Cervera de la Marenda, els Banys d'Arles, la Presta, Toès (que no és al Vallespir, sinó al Conflent) i els Angles.

ALBERT JANE